

Durmuş Hocaođlu

Türklerin Tarihî Yolculuğu: II

Yeniçağ., “Analiz”., 03 Aralık 2005, Cumartesi., s.12
“Analiz” Sıra No: 338; 2005-136; Aralık-02

YENIÇAG

Türklerin bu aşırı derecede kapsamlı ve uzun yolculuklarında dikkatleri çeken en mühim niteliklerinden birisi de, gittikleri yerlerde çok derin izler bırakmış olmalarına rağmen, ana kaynağından uzaklaşan nehirlerin çöllerde kuruması gibi, ana rahimleri olan Orta-Asya dışındaki hemen bütün topraklarda zamanla kaybolmaları ve hemen-hemen yeniden başladığı noktaya avdet etmeleridir diyebiliriz. Nitekim az nüfusla büyük hâkimiyetler kurmaya muvaffak oldukları Batı Çin’den Dođu Avrupa’ya, Balkanlar’a, Hindistan’a, Orta-Dođu’ya, Kuzey Afrika’ya kadar uzanan Eski Dünya’nın bu muazzam coğrafyalarında Türk nüfus zamanla ya eriyerek yokolmuş veya yokolma noktasına gelmiş, yâhut da hâkim ve hükümrân iken tâbî ve azınlık olmuştur.

Bu, heyecanlı ama bir o kadar hüznü yolculuğun mâruz kaldığı bu âkıbetin bugüne kadarki tek istisnâsı ise Anadolu olmuştur. Ancak, ne var ki, Türklerin, anayurtlarının dışında bugüne kadar en muhkem bir vatan hâline dönüştürmeyi başarabildikleri ve bütün tarihlerinin tartışmasız sûrette zirvelerine çıktıkları bu coğrafyadaki mâcerâları da aynı tarihî gelişmenin tehdîdi altında bulunmaktadır; çünkü, Avrupa Birliği üyeliği, Türklerin Anadolu’daki bin yıllık mâcerâlarının da sona ermesinden, Tarih’in kalın perdesinin üzerlerine inmesinden başka bir netîce hâsil etmeyecektir. Eđer bu âkıbet tahakkuk edecek olursa, milletlerin yükseldikleri yerden düşeceği hükmü bir kere daha doğrulanmış olacaktır; Türkler, Batı Türkleri, bütün Türk tarihinde en yükseğe tımandıkları bu topraklarda, bütün tarihleri boyunca kendi devletlerini kendi elleriyle fesh ve lâğveden tek Türk boyu olmaları hasebiyle, en zelîl bir sûrette düşmüş olacaklar ve kendi tarihlerine lânetlenmiş kap-kara bir utanç sayfası olarak geçeceklerdir.

Sözün özü olarak diyebiliriz ki; Gelecek karanlığa gömüldür, sahih bilgisi edinilemez; çünkü ‘hâzır’ değil ‘gaaib’dir; ama bu, Gelecek karşısında külliyen şaşkınca durmamız demek de değildir; Gelecek, kesin bir şekilde bilinemez, fakat tahmîn edilebilir ki bu da bize ihtiyatlı olmak kaydıyla “Tarihî Kader” üzerine konuşma hakkı vermektedir.

İmdi; bu vaziyete göre, şâyet, “Tarihî Kader” (Fatum Historicum) diye bir şey gerçekten var ise, “Türk Tarihinin Kaderi”, bir nevi’ “Sisipos Kaderi”dir ve şimdi ise, her defasında, Sisipos gibi binbir zahmet ve meşakkatle en dipten başlayan ve tam zirveye ulaştığı anda yeniden trajik bir şekilde başlangıç noktasına dönen ve bu şekilde bir “kapalı çevrim” (cycle) oluşturan bu zahmetli yolculuğun yeni bir devresinin bitim, yeni bir devresinin de başlangıç noktasında durmaktayız.

Binâenaleyh, yine ihtiyatla konuşmak kaydıyla diyebiliriz ki, Türkler, zaman ve mekândaki uzun ve ürpertici yolculuklarının bu noktasında, bütün tarihlerinin en muhteşem yol hikâyesi olan Anadolu tarihini kendi elleriyle noktalamak üzeredirler; bundan sonra yine bir Türk hikâyesi yazılacaksa, bu, tekrar onların ana rahimleri olan Orta-Asya’dan başlayacaktır.

Ya Anadolu'daki o muazzam destânın, o yaşanmış en büyük mâcerânın tekrârı? Hegel'e sorarsak, bize, Geist'in, aynı millete iki defa zirveye çıkmaya izin vermediğini söyleyecektir. Lâkin, bir tarih peygamberi gibi Geist'tan vahy aldığı îmâ eden ve "Konuşan Geist" rolüne soyunan Hegel'e îmân etmek durumunda olmadığımızı ve Tarih'te bir kere tecrübe edilmiş olanın bir kere daha edilebileceğini, ve ayrıca, "zirve"nin limitinin nümerik bir değeri olmaması hasebiyle, daha büyük bir başarının bu defa zirve olarak tarihe kaydedilebileceğini ileri sürerek îtiraz edebilir ve bu sûretle Uzak Gelecek için lâzım gelen kuvve-i mâneviyeyi bin yıl sonrasının torunlarımıza aktarabiliriz: Kim bilir; belki de.. bir romanın sonunda dendiği gibi: Binüçyüz yıl sonra...

O takdirde, Tarih, milletlerin yükseldikleri yerden düştükleri gibi, düştükleri yerden yükseldiklerine de şahitlik edecektir.

Kim bilir; belki de.. binüçyüz yıl sonra...

Geçtiğimiz Aralık ayında Kırıkkale Üniversitesi'nde sunduğum "Toplumsal Bir Yolculuk Olarak Türklerin Tarihî Yolculuğu" başlıklı tebliğimin özeti burada bitmiş oldu. Yazının bütünüyle karamsar bir hâlet-i rûhiye içerisinde kaleme alınmış olduğunu düşünenler olacaktır elbette; bunu tekrar burada tavzihe ve irdelemeye teşebbüs etmeyecek, sâdece en büyük felâketimiz olarak gördüğüm AB üyeliği ile ilişkilendirilmiş bir gelecek senaryosu olduğunu arzetmekle yetineceğim: Bir senaryo kuşkusuz, çünkü yârinlardan söz ediyoruz; ama tam bir kâbus senaryosu.

Saygıdeğer okuyucularıma arzetmek ihtiyâcını hissettiğim bir husus da, kendilerinden muvakkat bir müddet uzak kalacağımıdır. İki yıl üç aydır kesintisiz yazmakta olduğum Yeniçağ'da ancak geçen yıl iki haftalık kısa bir tâtil yaparak sütunumu soğutmaya almıştım; hâlbuki hâssaten şu son dört ay zarfında ciddî rahatsızlıklarım zuhur etti ve çok da yoruldu, biraz istirahate ve kendimle daha ziyâdece ilgilenmeye ihtiyâcım var. Buna biânen, son anda mutlaka yazmamı gerektirecek umulmadık birşeyler vuku' bulmayacak olursa, önümüzdeki haftadan îtibâren dört hafta sonra tekrar ve daha büyük azimle buluşmak temennisıyla sütunumu kapatarak bakıma alıyor ve cümlelerinizi Allah'a emânet ediyorum.

